

[Økonomiministeren.]

nisationerne, så blev folkettinget ligesom stillet over for et fait accompli. Jeg kan ikke se, at man kan ændre dette forhold ved at indskyde et eller andet neutralt eller sagkyndigt udvalg; tværtimod må sådan et neutralt og sagkyndigt udvalg dog være fjernere fra folkettinget og fra fornemmelserne i folkettinget end et medlem af regeringen og regeringen.

Jeg ville også gerne fra hr. Henry Christensen have oplyst, hvad andet og mere regeringen bør sætte i gang vedrørende rationalisering af statsadministrationen end det, der nu er sat fuldt tryk under i administrationsrådet.

Må jeg til selve spørgsmålet om behandlingen af en antiinflationsplan og fremsættelse af et regeringsforslag om en sådan inden sommerferien sige, at jeg forstod, at hr. Henry Christensens slutbemærkninger var i overensstemmelse med de slutbemærkninger, jeg gjorde i mit første indlæg, altså at regeringen vil fremsætte en redegørelse, når regeringen har kunnet tage stilling til antiinflationsudvalgets betænkning; denne redegørelse kommer til at indeholde oplysning om, hvad regeringen agter at gøre, når den har set, hvad antiinflationsudvalgets betænkning går ud på, og det vil ske så betids før sommerferien, at sagen kan blive gennemdrøftet her i folkettinget.

Må jeg til hr. Jørgen Jensen sige, at jeg synes ikke, hans definition på inflation var fuldt tilfredsstillende. Jeg opfattede det sådan, at hr. Jørgen Jensen ved inflation ville forstå en udvikling, hvor indkomsterne stiger stærkere end den samlede produktion, og han tilføjede derefter, at så måtte inflationen have hjemlige årsager. Det stemmer jo ikke helt; man kan udmærket have indkomststigninger her i landet, der er resultatet af ydre årsager; man kan meget vel tænke sig, at priserne på de importerede varer og dermed også avancerne for dem, der importerer disse varer, går i vejret, uden at det direkte har indre årsager. Jeg

kan heller ikke forestille mig, at hr. Jørgen Jensen er af den opfattelse, at vi skulle kunne holde faste priser i en periode, hvor alle andre har stigende priser. Vi holder jo faste valutakurser, det er vi vel normalt enige om; hvis vi skulle gå ind for at holde faste priser, medens omverdenens priser hele tiden steg, skulle vi jo ustandselig ændre vore valutakurser; det kan næppe være praktisk og rigtigt.

Jeg forstod på hr. Baunsgaard, at betragtningerne om, at vi allerede i dag godt kunne fremsætte en regeringsplan til bekæmpelse af inflationen, ikke deltes af det radikale venstre; de bemærkninger, der blev fremsat senere, dokumenterede vel, at noget sådant ville være upraktisk, da vi forhåbentlig alle er blevet klogere, når antiinflationsbetænkningen foreligger.

Til hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at det er ikke sådan, at regeringen eller jeg har sendt den økonomiske årsoversigt ud til de øvrige ordførere; men hr. Henry Christensen har meget kraftigt anmodet om at få den til rådighed til debatten her, og da det lykkedes at få et korrekturtryk frem, så fremskaffede jeg så mange, at alle ordførerne kunne have fået et eksemplar i går, hvis jeg kunne have fået fat på dem alle sammen; jeg var rundt i salen og fandt nogle af ordførerne, men ikke hr. Aksel Larsen.

Jeg finder hr. Rimstads betragtninger vedrørende den offentlige sektor og dens indflydelse på prisbevægelserne og indkomstdannelsen særdeles interessante; jeg mener, at de på så eklatant måde strider imod i hvert fald den form for nationaløkonomi, jeg kender til, at jeg vil tro, det må være noget, der bør behandles i et specielt kapitel i antiinflationsudvalgets betænkning.

Jeg tror, det er rigtigt, som hr. Erhard Jakobsen siger, at vi næppe kommer uden om at opfatte det som en rimelig og naturlig ting, at de offentlige investeringer i de kommende år må komme til at